

Embedsmænd og Omkostninger, som der er ved denne Kommune paa 23,000 Mennesker, end ved endelig engang at sige Punktum. Det vil nu sikkert ogsaa engang blive Tilfældet.

Finansministeren (Estrup): Jeg er naturligvis ganske enig med den ærede Læser, som nu fatte sig, i, at det ikke er heldigt, naar Kommunekassen skalournere Kommunens Beboere med Driftskapital, og at det endnu mindre er heldigt, naar det er Statskassen, som maa laane Kommunekassen de Penge, der udfordres, for at den kan forsyne Planterne med Driftskapital; men jeg vil bede Thinget om at tage denne Tilstand som en given, som en allerede gennem flere Aar eksisterende Tilstand, der ikke nu paa eengang kan forandres. Der som Kolonialkassen strax vilde undbrage Planterne denne Hjælp, vilde en almindelig Ruin blandt de fattige af dem være den uundgaaelige Følge, og det er efter min Opfattelse lige saa sikkert, at dersom vi i dette Døielik undbrage Kolonialkassen Laanet, vil det nødvendigvis have den samme Følge; thi Kolonialkassen har ingen Kredit. Den er ikke i Stand til at rejse Penge andre Steder end hos Statskassen, og nægtes Beløbet, er den ude af Stand til at støtte Sufferdyrningen paa den Maade, hvorpaa den nu i en Række af Aar har understøttet den, nemlig ved Laan til Planterne. Jeg beklager lige saa fuldt som den ærede Læser, at Tilstanden er saaledes; men jeg vil kun bede det ærede Thing om at tage Tilstanden som given, som en fra lang Tid tilbage nedarvet Tilstand, hvilken vi nu ikke med et Pennestrøg kunne forandre. — Naar det ærede Medlem endvidere udtalte sig med stor Styrke imod Administrationsudgifternes uforholdsmæssige Størrelse, skal jeg, næstefter at gjøre opmærksom paa, at der fra Gubernementets Side er gjort alvorlige Skridt for at indskrænke disse Udgifter, eller med andre Ord at sætte Læring efter Næring, minde om, at vi paa ingen Maade kunne sammenligne de Udgifter, som St. Croix's Kommune har under Navn af kommunale Udgifter med det, vi herhjemme forstaa ved kommunale Udgifter. Disse, om jeg hørte ret, cirka 800,000 Kr. anvendes nemlig ikke alle til, hvad vi her forstaa ved kommunale Formaal, men ogsaa til, hvad der herhjemme fyldestgjøres af Statskassen; det hele Militærvæsen underholdes f. Ex. der af Kommunen. Jeg tror altsaa ikke, at man paa nogen Maade kan anstille Sammenligninger ligefrem, saaledes at man siger, at naar en Kommune herhjemme har en Udgift af det og det Beløb pr. Hoved, maa ogsaa en saadan Udgift være tilstrækkelig for St. Croix's Kommunekasse. Kommunekassen derude er baade Kommunekasse og Statskasse, det er med eet Ord Forholdet; men iøvrigt slutter jeg mig ganske til det ærede Medlems Ønske om Gjennemførelsen af betydelige Besparelser i Administrationsudgifterne. — Jeg tror ikke, at den

ærede Læser vilde forlange nogen absolut Sikkerhed af mig for, at Jællesufferfogerierne ville komme i Stand. En saadan Sikkerhed kan jeg ikke paatage mig at give; men jeg kan derimod oplyse, at der er al mulig Sandsynlighed for, at Sufferfogerierne ville komme i Stand, vel at mærke naar det lykkes at holde Sufferdyrningen i Live, indtil Jællesufferfogerierne kunne træde i Kraft. Samtidig med det indstændige Forlangende fra St. Croix om en Understøttelse fra Statskassen fremkom der et Spørgsmaal til mig fra en Samling af Mænd herhjemme, der have interesseret sig for at bringe Jællesufferfogerierne i Gang. Jeg maa her indsyde i Parenthes, at jeg efter min Opfattelse, efter min fulde Overbevisning og efter mit Kendskab baade til disse Personer og til deres Forhold til Sagen, tror, at deres Interesse nærmest maa betragtes som et patriotisk Offer og ikke som en Pengeinteresse. Samtidigt altsaa med Klagerne fra St. Croix over, at det var umuligt at hjælpe sig selv, naar Moberlandet ikke vilde træde til, fremkom der et Spørgsmaal til mig fra disse Mænd, der interessere sig for Jællesufferfogerierne, om, hvorvidt man fra Statens Side vilde gjøre Noget for at holde Liv i Sufferdyrningen derude, idet de ellers vilde anse det for unyttigt at stride videre frem med deres Bestrebelser for at bringe Jællesufferfogerier i Stand. Det synes jo ogsaa at være en ganske sund og fornuftig Lante, at det ikke kan nytte at etablere noget industrielt Anlæg, naar selve Raastoffet sandsynligvis vil mangle til den Tid, da Fabrikken kommer tilstede. Efter hvad der foreligger for mig, er der, uden at der endnu er stet nogen offentlig Opfordring til Tegning — Noget, der desuden under de nuværende Pengeforhold vel ogsaa vilde være temmelig forgjæves — tegnet et Beløb af henvend 800,000 Kr. til dette Foretagende, Jællesufferfogerierne. Dette vil jo betinge et lignende Tilskud af Statskassen, og om end et saadant Beløb langt fra vil være tilstrækkeligt til at gennemføre Jællesufferfogerifagen for hele Dens Vedkommende, formener man, at det vil være tilstrækkeligt, at man kan faae begyndt med et Rogeri paa den Plads, hvor Trangen dertil er størst. Jeg tror altsaa at kunne besvare det ærede Medlems Spørgsmaal derhen, at der er al Sandsynlighed for at Sagen vil komme i Gang, naar man, vel at mærke, ikke lader Sufferproduktionen gaa til Grunde, før Foretagendet kan sættes i Værk. — Det ærede Medlem spurgte dernæst, om det var sikkert, at Resten af Laanet fra 1874—75 vilde indkomme nu? Dertil kan jeg kun svare, at jeg, efter hvad der foreligger for mig, maa anse det for sikkert, at Pengene virkelig ville komme ind; men i ethvert Tilfælde ville de sikkert komme ind dersom Rigsdagen gaar ind paa det foreliggende Lovforslag, saa er det fuldstændig sikkert. Maa ske jeg med det Samme maa gjentagde i de Herrers Erindring, hvorledes det forholder sig med det